

اندیشیدن آینه نوست که رشتنی‌ها و خوبی‌هایت را به تو نشان می‌دهد.

یادداشت قلاب تلخ «آخرین گفت‌وگو با مسعود دینانی»

یادداشت

۵۵ هفته روایت مرگ‌گاشی

نیکوکار ۵۵ هفته پیش، مسعود دینانی همه آنچه پیش از این در صفحه اینستاگرامش نوشته بود را پاک کرد و روی آن جاری را درگیر بی‌اشیا به سران شد. در روایتش را مواجیه با مسیری که رنگ و بوی مرگ می‌داد آن‌قدر صریح و صادقانه بود که وقتی خبر برگشتنش دو روز پیش در

خبر تلخ در نوار انوار گویی بالا آمد: «مسعود

دینانی، بین‌پژوه و مجری نام‌آشنا‌ی برنامه سوره که به سرطانی مبتلا شده بود، ساعتی پیش در فانی

ارواع گفت.»

تقریباً انجام این گفت‌وگو را هم داشتم فراموش می‌کردم که حالا این خبر، همان خطورات رفتن مسعود دینانی و بهانه‌اش مصاحبه به خاطرم آمد. این‌کنه بنا بر شِمْ خبرنگاری، نگاه‌گاه تیرها و ویتیزها برای آن گفت‌وگو و به بهانه

دگرگشت مسعود دینانی در دهنم ردیف می‌شدن، حسن خوبی‌ها داشت؛ البته چاره‌ای هم نبود، به هر حال این گفت‌وگو با حاجت‌الاسلام حمید سبحانی صدر، از اعضای تیم پژوهشی مجله

تولیزیرونی «سوره» به سردبیری مسعود دینانی باید

متمم می‌شد.

هر چند شنیدن ناگفته‌های «سوره» از زبان

خود، حجت‌الاسلام مسعود دینانی لطف دیگری

داشت، اما چه می‌شود کرد که اهل چار زدن آنچه

در ذهنش می‌گشت نبود، یکی دو دقیقه‌ای هم

که اهل رسانه توانسته بودند برای مصاحبه‌ی

گیرش بیاورند، در محظوریات وقافت گیر کرده

بود و شکسته‌یسته به پرسش‌ها پاسخ داده بود.

دقیقاً مثل گفت‌وویی که ۹۹ سال با خود روزنامه

داشت، مضایق بر اینکه از حرف‌های کلیشه‌ای می‌شده

نمی‌توان گفت و بی‌پایان گویی می‌گشت که اهل این

با شد گفت‌وگو، بیماری‌اش، حتی رفقایش هم در

تُرس اینکه نکند مزاحمش‌ش کنند کمتر به او زنگ

می‌زدند. یک‌بار هم در سرنشانه در فضای مجازی

گله کرد چرا این‌قدرها هم شلوغ‌ن‌شدن و تیر و در انتخاب

احوال‌رسمی هم که شده زنگ نزیند. باطبیع رنگ

زدن به نیت مصاحبه با کسی که نه م‌اندازه تون

تن زنجوش را راجع می‌کرد تا بتواند چند شبی

فاطمی نژاد | روزگار، رسم تلخ و نوست که ندارد، صنف روزنامه‌نگار هم از این قاعده مستثنا نیست، چه سبای را می‌ریخت‌ها پیچیده‌تر باشد؛ خوارخار شیرین دهرت‌وار به تلخی حال امروزت گره می‌زند و ترکیب چندینی را برایت می‌سازند که خدوت هم نمی‌دانی قبیضاً چیست، مثل حس و حال همین الان که باید همچون پدیدار شدن نوار مشک‌ی کنار قاب عکس یک عزیز که تا دیروز زنده و ویش

۵۵ هفته روایت مرگ‌گاشی

نیکوکار ۵۵ هفته پیش، مسعود دینانی همه آنچه پیش از این در صفحه

اینستاگرامش نوشته بود را پاک کرد و روی آن جاری را درگیر بی‌اشیا

به سران شد. در روایتش را مواجیه با مسیری که رنگ و بوی مرگ می‌داد

آن‌قدر صریح و صادقانه بود که وقتی خبر برگشتنش دو روز پیش در

موقع خداحافظی بوسیده‌ام، آخرین گفت‌وگو با دوست اندیشمندتر،ایده‌پایانه‌نگارگشتش‌کنشود،کنزصحضرروزنامه‌نام‌یگیریم‌والایش‌نویسمی «آخرین گفت‌وگو با...»

قی‌خواهم‌حاشیه‌بروم،بالاخره «مرگ» که است‌ونزدیک،

همان‌قدر برای‌مسعوددینانی به‌عنوان‌مصاحبه‌شونده‌نزدیک بود که برای من به‌عنوان‌مصاحبه‌کننده. چه‌یسا با مرگ من

خبرنگار، امروز این‌نم‌بود که در قاب‌آب‌سفته‌ی مسعود مجازی،

خسته‌ی می‌کرد؛ حق هم این نبود،

به هر ترتیب بضاعتی که اجازه می‌داد در مورد

آخرین «سوره»‌های مسعود دینانی صحبت کنیم،

همین گفت‌وگو بود. گفت‌وویی که می‌توانست

بهانه‌اش انتشارش مثلاً یک فصل باشد درباره‌ی امام

کلیشه‌گویی‌های عداول فضای اندیشه‌ی دینی

فاصله بگیریم و حرف‌های جدی‌تری را به بهانه

گفت‌وگو کنیم. ما و گفت‌وگو با حجت‌الاسلام

حمید سبحانی صدر درباره‌ی همین یادگاری

دین‌پژوهانه صحبت کرده‌ایم. گفت‌وویی که دو

ماه پیش انجام شد ولی بیشتر درباره‌ی یک «سوره»

پروقیضت بود.

این برنامه دکترا‌ی دین‌پژوهی دارد، تخصص

آقای دینانی بر گرایش برنامه اثر گذاشته است،

یکی از نکات مدنظر در این برنامه این است که از

کارشناسان برنامه –جان که در بقیه‌ی شبکه‌های

تولیزیرونی مرسوم است– از وجهه صرفاً منفی‌

و عاوض‌بودن استفاده نمی‌شود، البته بنده

نمی‌خواهم‌علمیت‌کارشناسان را زیرسوال ببرم

بلکه‌منظور‌چپه‌خضور‌کارشناسان است که در

سخت‌ن‌باشند، چهره‌ی بیشتری با فرهیختگان و جامعه

نگهانی‌کنشور دارد، سوره آمده این‌خُلا را پر

کند، مباحث‌دینی که در رسانه‌ی ملی ارائه می‌شده

عمدتاً محتوای عمومی داشته، بنابراین شاید

برنامه‌های پژوهشگران استفاده‌ای از این دست

برنامه‌ها نمی‌گردند، این برنامه پژوهشگرانه برای

طبقه‌ی قابل‌توجهی از کشور که حرف برای گفتن

دارد تولید محتوا می‌کند، از این رو در انتخاب

کارشناسان وقت می‌کند، چنان‌که در این مجله

تولیزیرونی عرصه‌ای شده که پژوهشگران به

وسیلۀ آن شناسایی می‌شوند.

تولیزیرونی مرسوم است، از وجهه صرفاً منفی‌

و عاوض‌بودن استفاده نمی‌شود، البته بنده

نمی‌خواهم‌علمیت‌کارشناسان را زیرسوال ببرم

بلکه‌منظور‌چپه‌خضور‌کارشناسان است که در

سخت‌ن‌باشند، چهره‌ی بیشتری با فرهیختگان و جامعه

نگهانی‌کنشور دارد، سوره آمده این‌خُلا را پر

کند، مباحث‌دینی که در رسانه‌ی ملی ارائه می‌شده

عمدتاً محتوای عمومی داشته، بنابراین شاید

برنامه‌های پژوهشگران استفاده‌ای از این دست

برنامه‌ها نمی‌گردند، این برنامه پژوهشگرانه برای

طبقه‌ی قابل‌توجهی از کشور که حرف برای گفتن

دارد تولید محتوا می‌کند، از این رو در انتخاب

کارشناسان وقت می‌کند، چنان‌که در این مجله

تولیزیرونی عرصه‌ای شده که پژوهشگران به

وسیلۀ آن شناسایی می‌شوند.

ایادام می‌کرد...و

از این قاعده مستثنا نیست، چه سبای را می‌ریخت‌ها پیچیده‌تر باشد؛ خوارخار شیرین دهرت‌وار به تلخی حال امروزت گره می‌زند و ترکیب چندینی را برایت می‌سازند که خدوت هم نمی‌دانی قبیضاً چیست، مثل حس و حال همین الان که باید همچون پدیدار شدن نوار مشک‌ی کنار قاب عکس یک عزیز که تا دیروز زنده و ویش

خسته‌ی می‌کرد؛ حق هم این نبود،

به هر ترتیب بضاعتی که اجازه می‌داد در مورد

آخرین «سوره»‌های مسعود دینانی صحبت کنیم،

همین گفت‌وگو بود. گفت‌وویی که می‌توانست

بهانه‌اش انتشارش مثلاً یک فصل باشد درباره‌ی امام

کلیشه‌گویی‌های عداول فضای اندیشه‌ی دینی

فاصله بگیریم و حرف‌های جدی‌تری را به بهانه

گفت‌وگو کنیم. ما و گفت‌وگو با حجت‌الاسلام

حمید سبحانی صدر درباره‌ی همین یادگاری

دین‌پژوهانه صحبت کرده‌ایم. گفت‌وویی که دو

ماه پیش انجام شد ولی بیشتر درباره‌ی یک «سوره»

پروقیضت بود.

این برنامه دکترا‌ی دین‌پژوهی‌اش را پیش ببرد، او را

خسته‌ی می‌کرد؛ حق هم این نبود،

به هر ترتیب بضاعتی که اجازه می‌داد در مورد

آخرین «سوره»‌های مسعود دینانی صحبت کنیم،

همین گفت‌وگو بود. گفت‌وویی که می‌توانست

بهانه‌اش انتشارش مثلاً یک فصل باشد درباره‌ی امام

کلیشه‌گویی‌های عداول فضای اندیشه‌ی دینی

فاصله بگیریم و حرف‌های جدی‌تری را به بهانه

گفت‌وگو کنیم. ما و گفت‌وگو با حجت‌الاسلام

حمید سبحانی صدر درباره‌ی همین یادگاری

دین‌پژوهانه صحبت کرده‌ایم. گفت‌وویی که دو

ماه پیش انجام شد ولی بیشتر درباره‌ی یک «سوره»

پروقیضت بود.

این برنامه دکترا‌ی دین‌پژوهی‌اش را پیش ببرد، او را

خسته‌ی می‌کرد؛ حرف خوبی در یاد می‌شود،

به هر ترتیب بضاعتی که اجازه می‌داد در مورد

آخرین «سوره»‌های مسعود دینانی صحبت کنیم،

همین گفت‌وگو بود. گفت‌وویی که می‌توانست

بهانه‌اش انتشارش مثلاً یک فصل باشد درباره‌ی امام

کلیشه‌گویی‌های عداول فضای اندیشه‌ی دینی

فاصله بگیریم و حرف‌های جدی‌تری را به بهانه

گفت‌وگو کنیم. ما و گفت‌وگو با حجت‌الاسلام

حمید سبحانی صدر درباره‌ی همین یادگاری

دین‌پژوهانه صحبت کرده‌ایم. گفت‌وویی که دو

ماه پیش انجام شد ولی بیشتر درباره‌ی یک «سوره»

پروقیضت بود.

این برنامه دکترا‌ی دین‌پژوهی‌اش را پیش ببرد، او را

خسته‌ی می‌کرد؛ حرف خوبی در یاد می‌شود،

به هر ترتیب بضاعتی که اجازه می‌داد در مورد

آخرین «سوره»‌های مسعود دینانی صحبت کنیم،

همین گفت‌وگو بود. گفت‌وویی که می‌توانست

بهانه‌اش انتشارش مثلاً یک فصل باشد درباره‌ی امام

کلیشه‌گویی‌های عداول فضای اندیشه‌ی دینی

فاصله بگیریم و حرف‌های جدی‌تری را به بهانه

گفت‌وگو کنیم. ما و گفت‌وگو با حجت‌الاسلام

حمید سبحانی صدر درباره‌ی همین یادگاری

دین‌پژوهانه صحبت کرده‌ایم. گفت‌وویی که دو

ماه پیش انجام شد ولی بیشتر درباره‌ی یک «سوره»

پروقیضت بود.

این برنامه دکترا‌ی دین‌پژوهی‌اش را پیش ببرد، او را

خسته‌ی می‌کرد؛ حرف خوبی در یاد می‌شود،

به هر ترتیب بضاعتی که اجازه می‌داد در مورد

آخرین «سوره»‌های مسعود دینانی صحبت کنیم،

همین گفت‌وگو بود. گفت‌وویی که می‌توانست

بهانه‌اش انتشارش مثلاً یک فصل باشد درباره‌ی امام

کلیشه‌گویی‌های عداول فضای اندیشه‌ی دینی

فاصله بگیریم و حرف‌های جدی‌تری را به بهانه

گفت‌وگو کنیم. ما و گفت‌وگو با حجت‌الاسلام

حمید سبحانی صدر درباره‌ی همین یادگاری

دین‌پژوهانه صحبت کرده‌ایم. گفت‌وویی که دو

ماه پیش انجام شد ولی بیشتر درباره‌ی یک «سوره»

پروقیضت بود.

این برنامه دکترا‌ی دین‌پژوهی‌اش را پیش ببرد، او را

خسته‌ی می‌کرد؛ حرف خوبی در یاد می‌شود،

به هر ترتیب بضاعتی که اجازه می‌داد در مورد

آخرین «سوره»‌های مسعود دینانی صحبت کنیم،

همین گفت‌وگو بود. گفت‌وویی که می‌توانست

بهانه‌اش انتشارش مثلاً یک فصل باشد درباره‌ی امام

کلیشه‌گویی‌های عداول فضای اندیشه‌ی دینی

فاصله بگیریم و حرف‌های جدی‌تری را به بهانه

گفت‌وگو کنیم. ما و گفت‌وگو با حجت‌الاسلام

حمید سبحانی صدر درباره‌ی همین یادگاری

دین‌پژوهانه صحبت کرده‌ایم. گفت‌وویی که دو

ماه پیش انجام شد ولی بیشتر درباره‌ی یک «سوره»

پروقیضت بود.

این برنامه دکترا‌ی دین‌پژوهی‌اش را پیش ببرد، او را

خسته‌ی می‌کرد؛ حرف خوبی در یاد می‌شود،

به هر ترتیب بضاعتی که اجازه می‌داد در مورد

آخرین «سوره»‌های مسعود دینانی صحبت کنیم،

همین گفت‌وگو بود. گفت‌وویی که می‌توانست

بهانه‌اش انتشارش مثلاً یک فصل باشد درباره‌ی امام

کلیشه‌گویی‌های عداول فضای اندیشه‌ی دینی

فاصله بگیریم و حرف‌های جدی‌تری را به بهانه

گفت‌وگو کنیم. ما و گفت‌وگو با حجت‌الاسلام

سما رقم زد، به این منظور کافی است اصل برنامه‌های هر

قرا بود به طرح «پرسش و پاسخ‌های عمیق» و برسد نسبت

که کمتر شود آن را در مجله‌تولیزیرونی «سوره» به تقام خوبی

رسانده‌بود.

اصلاً نداشت نیست از تکاپوی او در پشت صحنه برای به

مسعود دینانی در آخرین گفت‌وگویش با ما که در صفحه

«اندیشه» ۱۵ اردیبهشت سال ۱۳۹۵ منتشر شده بود، از مسیر

مجرانه‌ی باز از اشتقاق مبارکی در نخبگانی‌ترین شبکه

خسته‌ی می‌کرد؛ حق هم این نبود،

به هر ترتیب بضاعتی که اجازه می‌داد در مورد

آخرین «سوره»‌های مسعود دینانی صحبت کنیم،

همین گفت‌وگو بود. گفت‌وویی که می‌توانست

بهانه‌اش انتشارش مثلاً یک فصل باشد درباره‌ی امام

کلیشه‌گویی‌های عداول فضای اندیشه‌ی دینی

فاصله بگیریم و حرف‌های جدی‌تری را به بهانه

گفت‌وگو کنیم. ما و گفت‌وگو با حجت‌الاسلام

حمید سبحانی صدر درباره‌ی همین یادگاری

دین‌پژوهانه صحبت کرده‌ایم. گفت‌وویی که دو

ماه پیش انجام شد ولی بیشتر درباره‌ی یک «سوره»

پروقیضت بود.

این برنامه دکترا‌ی دین‌پژوهی‌اش را پیش ببرد، او را

خسته‌ی می‌کرد؛ حرف خوبی در یاد می‌شود،

به هر ترتیب بضاعتی که اجازه می‌داد در مورد

آخرین «سوره»‌های مسعود دینانی صحبت کنیم،

همین گفت‌وگو بود. گفت‌وویی که می‌توانست

بهانه‌اش انتشارش مثلاً یک فصل باشد درباره‌ی امام

کلیشه‌گویی‌های عداول فضای اندیشه‌ی دینی

فاصله بگیریم و حرف‌های جدی‌تری را به بهانه

گفت‌وگو کنیم. ما و گفت‌وگو با حجت‌الاسلام

حمید سبحانی صدر درباره‌ی همین یادگاری

دین‌پژوهانه صحبت کرده‌ایم. گفت‌وویی که دو

ماه پیش انجام شد ولی بیشتر درباره‌ی یک «سوره»

پروقیضت بود.

این برنامه دکترا‌ی دین‌پژوهی‌اش را پیش ببرد، او را

خسته‌ی می‌کرد؛ حرف خوبی در یاد می‌شود،

به هر ترتیب بضاعتی که اجازه می‌داد در مورد

آخرین «سوره»‌های مسعود دینانی صحبت کنیم،

همین گفت‌وگو بود. گفت‌وویی که می‌توانست

بهانه‌اش انتشارش مثلاً یک فصل باشد درباره‌ی امام

کلیشه‌گویی‌های عداول فضای اندیشه‌ی دینی

فاصله بگیریم و حرف‌های جدی‌تری را به بهانه

گفت‌وگو کنیم. ما و گفت‌وگو با حجت‌الاسلام

حمید سبحانی صدر درباره‌ی همین یادگاری

دین‌پژوهانه صحبت کرده‌ایم. گفت‌وویی که دو

ماه پیش انجام شد ولی بیشتر درباره‌ی یک «سوره»

پروقیضت بود.

این برنامه دکترا‌ی دین‌پژوهی‌اش را پیش ببرد، او را